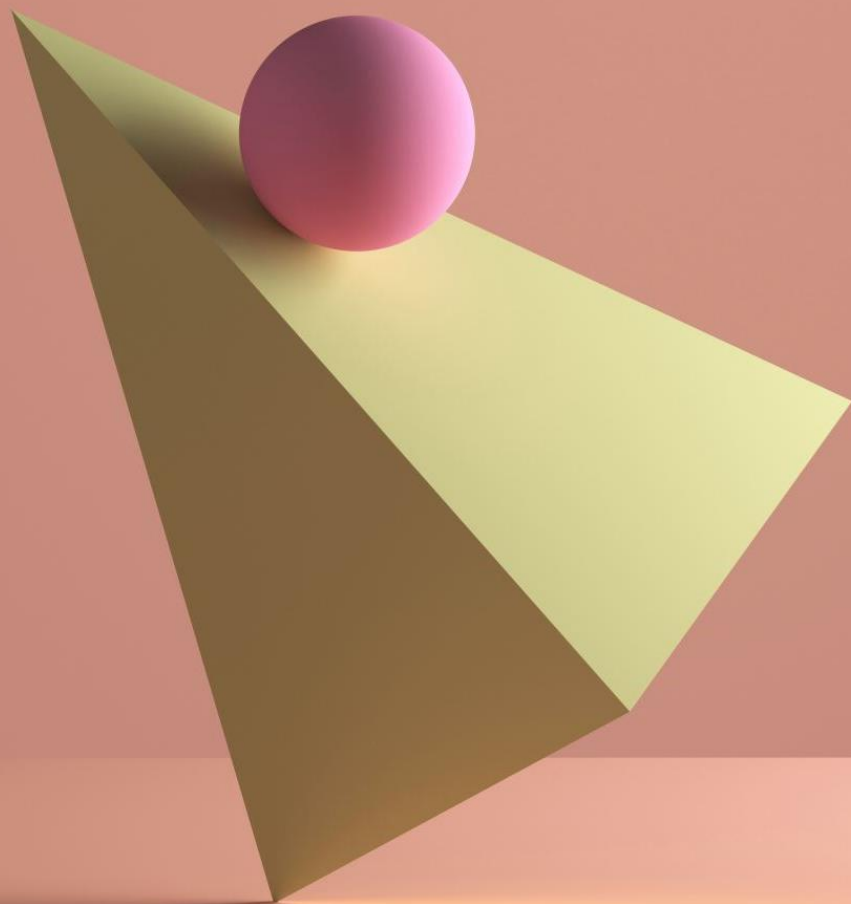

חשיבה מחדש על שיטות הערכה בעידן הבינה המלאכותית

–

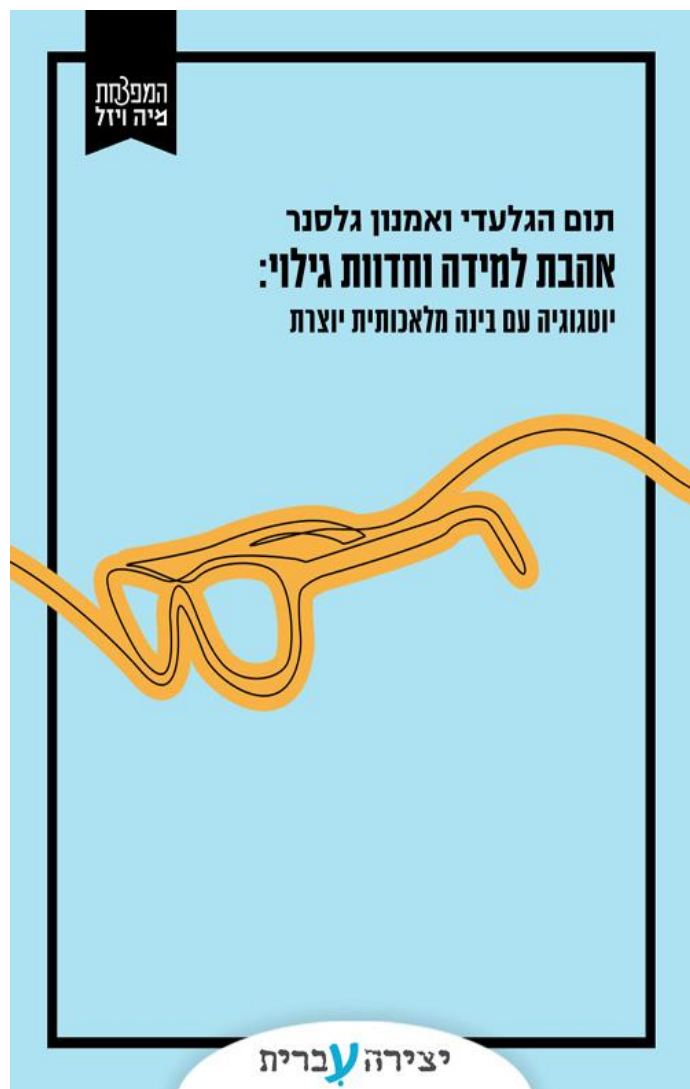
התנסות ביוטגויה (למידה בהכוונה עצמית)

תום הגלעדי

בהשראת פרופ' אמנון גלסנר

נעים להכיר

למי שרוצה לשמוע עוד

פרק 6 : לשוטט במרחבי הידע – מפדגוגיה ליוטגוגיה בעידן הבינה
המלאכותית עם פרופ' אמנון גלסנר

מה מתוכנן למפגש

- מסגרת מושגית
- התנסות בשיחה עם ג'מיני
- דיון

(שאיפות גדולות לסדנה של 60 דקות)

הפרדיגמות השולטות באקדמיה

המרצה כמוקד הידע

למידה מובנית סביב סילבוס קבוע

הערכה סטנדרטית ומכוונת ציון

הפרדה דיסציפלינרית (סילואים)

הסטודנט כצרכן פסיבי של ידע

מבנה למידה קשיח מבוסס זמן

עליונות המחקר על פני ההוראה

”מרחב בחירה” מוגבל ומדומה

דוגמה ללמידה אותנטית

מאפייני למידה אותנטית

הידע מבוזר

מסלול הלמידה גמיש ודינמי (just in time)

הערכה מבוססת יישום

אינטרדיסציפלינריות כברירת מחדל

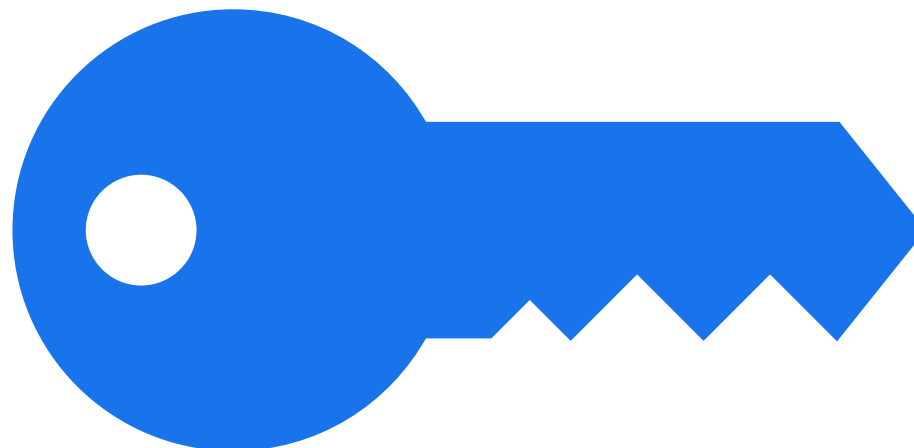
הלומד כיוצר אקטיבי

עליונות היישום והמיומנות על פני התיאוריה

למידה מבוססת הספק

אוטונומיה מוחלטת

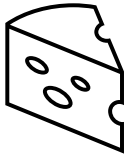
מושג המפתח

מוטיבציית הלומד

כניסת טכנולוגית הבינה המלאכותית למרחב האקדמי

אסטרטגיות התמודדות בנושא ההערכה

ניתוח תהליך
העבודה עם הבינה
המלאכותית

בחינה בע"פ

מבחנים עם דף
ועט

עיצוב מטלות
שמשלבות בינה
מלאכותית

מציאת הפגמים
בתוצרי הבינה
המלאכותית

העלאת רמת
הסיבוכיות של
המטלות

כשפרדיגמות משתנות

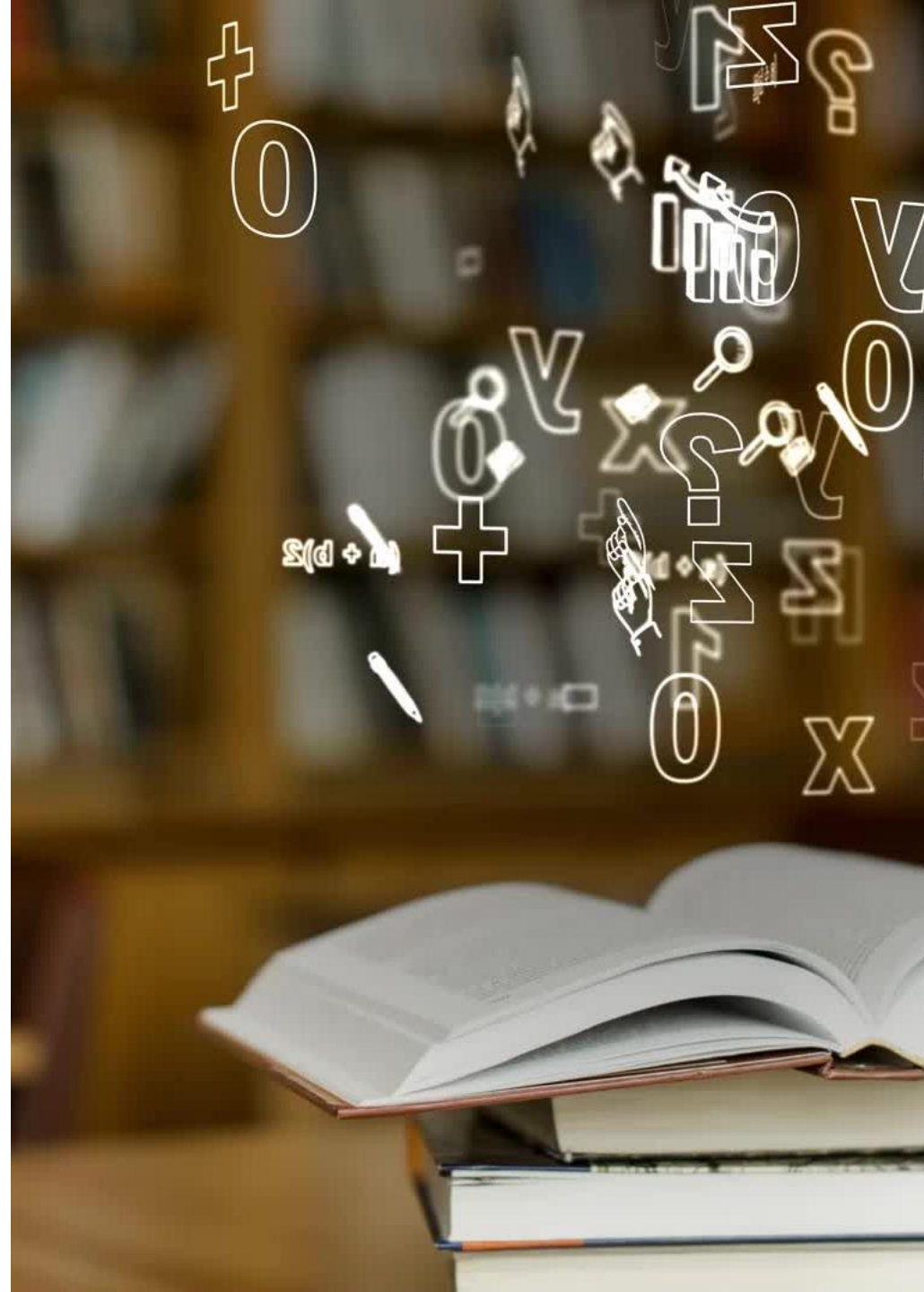
יוטגוּגִיה

במקום לנסות לתקן את המערכת הישנה עלינו לאמץ פרדיגמת למידה חדשה

יוטגוּגִיה : כשהלומד במרכז, באמת

למידה בניהול עצמי, שבה הלומד לוקח
בעלות על תהליך הלמידה, על "מה" הוא
לומד ו"איך" הוא מעריך את הלמידה
שלו.

ביטויים שונים לאוטונומיה בלמידה

יוטגוגיה
Heutagogy

אוטודידקטיקה
Autodidacticism

אַנְדְּרָגוֹגְיָה
Andragogy

פְּדָגוֹגְיָה
Pedagogy

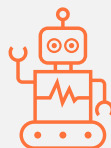
האקוסיסטם החדש: שינוי תפקידים במרחב הלמידה

תפקיד המרצה: מ"מרצה יודע כל" ל"מנחה יוטגוגי". תפקידו הוא להיות מלווה הלמידה, שותף אינטלקטואלי ומאתגר.

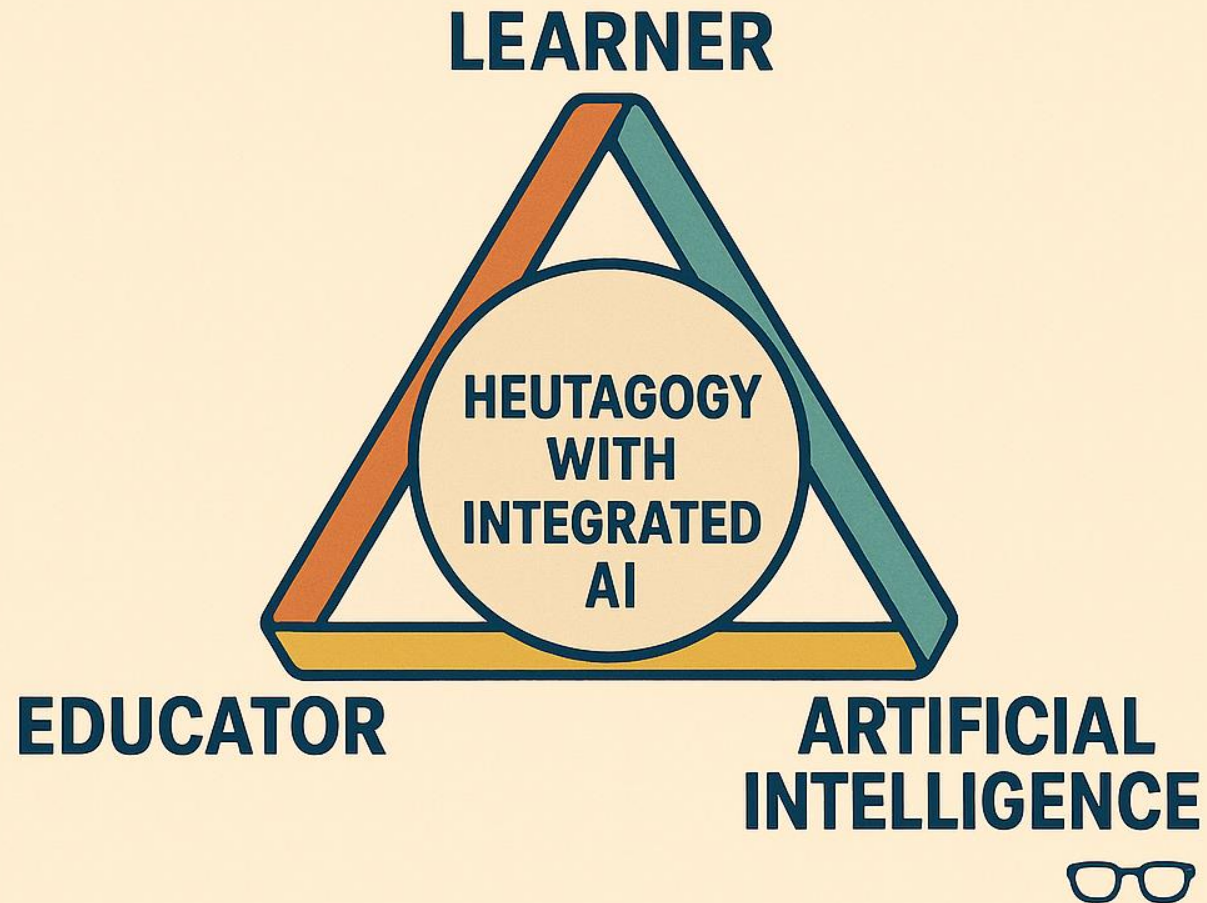

תפקיד הסטודנט: מ"צרכן ידע פסיבי" ל"סוכן למידה פרואקטיבי". הוא האחראי על ניהול מסע הלמידה שלו.

תפקיד ה-AI: מכלי "העתקה" לכלי לחקירה, סיעור מוחות, ופרסונליזציה של הלמידה.

AI – The Technology Heutagogy Was Waiting For

כיצד נראית יוטגויה בשאין חסמים ומגבלות

ואיך מיישמים אותה או לפחות מתחילים
להתכוונן אליה בקונטקסט של המערכת
האקדמית כפי שאנו מכירים אותה כיום

סרקו לדף
הסדנה

תפקידיו של המלווה היוטגוג

המלווה מסייע ללומד לתרגם את סקרנותו הרחבה לשאלת חקר ממוקדת וברת ביצוע. הוא עוזר לנסח שאלה ראשונית שתהיה גם מעניינת ורלוונטית ללומד וגם תעמוד במגבלות ובדרישות של מסגרת הלמידה.	גיבוש ומיקוד החקר
המלווה אחראי על ההיבט האיכותי של הלמידה, ותפקידו להנחות את הלומד כיצד לבחון את אמינות המקורות. הוא ממליץ על מקורות מהימנים ומקנה ללומד את הכלים להעריך באופן עצמאי את המידע שהוא מוצא, ובכך מבטיח שהלמידה מבוססת על ידע מוצק.	בקרת איכות ואמינות
תפקיד מרכזי של המלווה הוא לעודד "חשיבה על חשיבה" (מטא-קוגניציה). הוא מקיים עם הלומד שיחות על תהליך הלמידה עצמו, שואל שאלות המעודדות התבוננות פנימית ועוזר לו להיות מודע יותר לדרכי הלמידה היעילות עבורו.	ליווי רפלקטיבי ופיתוח חשיבה
המלווה מרחיב את אופקי הלמידה על ידי הצעת הקשרים וכיוונים שהבינה המלאכותית עשויה לפספס. הוא יכול לקשר את נושא הלימוד לתחומים רחבים יותר כמו אתיקה, חינוך או סוגיות חברתיות, ובכך להעניק ללמידה ערך מוסף ועומק.	העשרה ופתיחת כיוונים חדשים
המלווה משמש כשותף להערכת ההבנה של הלומד, לאו דווקא דרך מבחנים אלא דרך שיחה ודיון. הוא מספק משוב איכותי על התוצרים שהלומד יוצר, תוך התמקדות בבהירות המחשבה, בעומק ההבנה ובדיוק המדעי.	הערכה מעצבת ומתן משוב

דיון

הצורך בידע ליבה מחייב

אני מרצה בקורס הכשרה מקצועית (הנדסה, רפואה, משפטים). יש גוף ידע בסיסי וקונקרטי שהסטודנטים **חייבים** לדעת כדי לקבל הסמכה ולצאת לשוק העבודה. אני לא יכול להרשות להם 'לחקור' בחופשיות על חשבון ידע הליבה הזה.

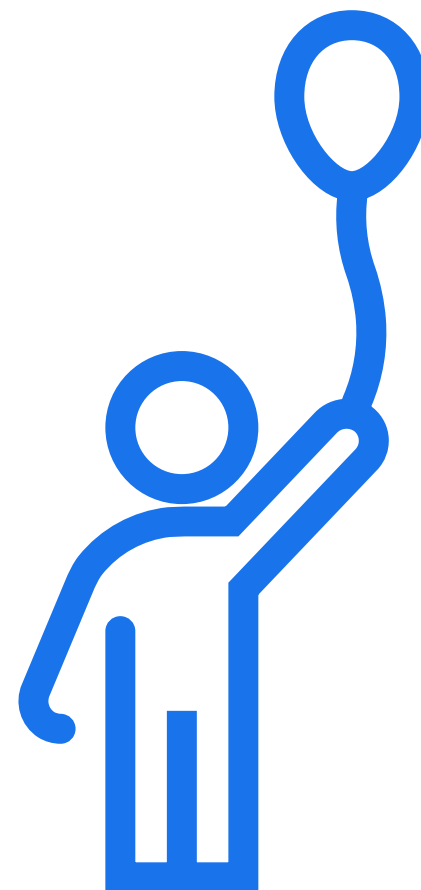
סטנדרטיזציה ושוויון בהערכה

תקנון האוניברסיטה מחייב אותי להערכה
שוויונית ואחידה. אם כל סטודנט או קבוצה
לומדים משהו קצת אחר ובדרך אחרת, איך
אוכל להעריך אותם בצורה הוגנת ואובייקטיבית
באותה סקאלה של ציונים?

חוסר בגרות ומוטיבציה של הסטודנטים

בואו נהיה ריאליים, רוב הסטודנטים לא מספיק
בוגרים, סקרנים או בעלי הנעה פנימית כדי
לנהל את הלמידה של עצמם. הם רוצים שיגידו
להם בדיוק מה לעשות. אם ניתן להם חופש
כזה, הם ילכו לאיבוד או יעשו את המינימום
ההכרחי.

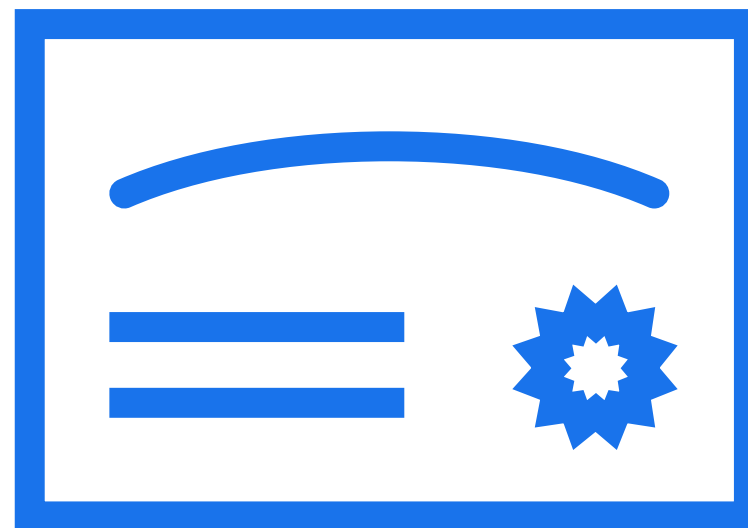
עומס עבודה וקורסים מרובי משתתפים

כל זה נשמע יפה לקבוצה קטנה, אבל יש לי
מאות סטודנטים בקורס. אין לי שום יכולת לתת
הנחיה אישית ברמה כזו. עומס העבודה שלי
כבר היום הוא בלתי נסבל.

ביטול וזילות המומחיות של המרצה

אם הסטודנטים לומדים לבד ובינה מלאכותית
עונה להם על השאלות, מה התפקיד שלי?
המודל הזה מבטל את הערך של עשרות שנות
הניסיון והמומחיות שצברתי.

היעדר מיומנות ויכולת פדגוגית

אני חוקר, לא מומחה להוראה. הזהות
המקצועית שלי היא בתחום הדעת שלי, לא
בטכניקות פדגוגיות. אני יודע לעמוד מול
הכיתה ולהעביר את הידע שלי בהרצאה, אך אין
לי את הכלים, ההכשרה או הזמן ללמוד
ולהטמיע עכשיו שיטות הוראה חדשות
ומורכבות.

חוסר עניין וקונפליקט בזהות המקצועית

בכנות, זה פשוט לא מעניין אותי. תפקידי הוא לחקור ולהציג את הידע בתחומי. אני לא 'מנטור' או 'פסיכולוג'. האחריות על הלמידה היא של הסטודנט. הציפייה שאשקיע מאמצים רגשיים ופדגוגיים מעבר להעברת הידע המקצועי, חורגת מהגדרת התפקיד שלי ומהסיבה שבגללה בחרתי באקדמיה מלכתחילה.

